

2021.11.26. Bibliaóra

Előfohász: „⁸Ember, megmondta neked, hogy mi a jó, és hogy mit kíván tőled az ÚR! Csak azt, hogy élj törvény szerint, törekedj szeretetre, és légy alázatos Isteneddel szemben.”(Mik6,8) Ámen

Ének: 101: 1-8: „Mindennek előtte irgalmasságodról...”

Meghallgatható: <https://www.youtube.com/watch?v=g8kgEPPoybc>

Előima:

„Uram, ébreszd egyházadat, és kezd rajtam.

Uram, építsd gyülekezetedet, és kezd velem.

Uram, békesség örömhírét juttasd el mindenütt a földön, és kezd nálam.

Uram, gyűjtsd meg szereteted tüzeit minden szívben, és kezd bennem.” Ámen

(Ázsiai keresztyének imádsága)

Ószövetségi ígérés: Zsoltárok könyve 101 -Királyi zsoltár

„¹Dávid zsoltára. Szeretetedről, törvényedről énekelek, zsoltárt zengek neked, URam!
²Ügyelni akarok a tökéletes útra. Mikor jössz hozzám? Tökéletes szívvel akarok élni házamon belül. ³Nem vetem a tekintetemet haszontalan dolgokra. Gyűlölöm a széthúzókat, semmi közöm hozzájuk! ⁴A csalárd szív távol áll tőlem, tudni sem akarok a gonoszságról. ⁵Aki titokban rágalmazza felebarátját, azt elnémítom. A fennhéjázót és a kevély szívűt nem tűröm meg. ⁶Jól látom a hűségeseket az országban, ők velem maradhatnak. Aki tökéletes úton jár, az szolgálhat engem. ⁷Nem maradhat házamban, aki álnokságot művel. Aki hazugságot beszél, nem állhat meg színem előtt. ⁸Reggelenként elnémítok minden bűnös embert az országban. Így irtok ki az ÚR városából minden gonosztevőt.”

Szeretett Testvérek az Úr Jézus Krisztusban!

A 101. zsoltárunk felirata: A helyes királyi uralkodás..., mintha egy trónfoglaló beszéd lenne előttünk vagy egy személyes hangvétellő uralkodói programkönyv.

Mindenkinek van egy bizonyos elképzelése, amikor egy szerepbe belelép, hogy hogyan fogja azt csinálni. Egy lelkész is bemutatkozása alkalmával egy új gyülekezetben elmondja, hogy mi a célja, hogyan és milyen irányba szeretné vezetni az Úr segítségével a közösséget. Gyönyörű szép programpontokat helyez közösségek elé, de sajnos sokszor más a valóság, mint az elképzelés.

Megmaradva királyunk mellett láthatjuk azt, hogy Dávid nem önmagával kezdi, hanem énekével az Úrra mutat, szeretetére és törvényére, amik egyfajta megtartó erőként a mai napig ott vannak a hívő ember életében. Hiszen Isten minden cselekedetét az irányunkba szeretete vezette és ma is „csak” a szeretetére számíthatunk, csodálkozva azon, hogy mit tud bennem annyira szeretni, hogy kész volt Egyszülöttjét értem adni.

Mit tud az emberben-legyen az király vagy egyszerű ember-annyira szeretni? Éreztük már ezt a szeretetet? Eljut a szívünkig az, hogy: Én a mindenható Isten által szeretett ember vagyok. Tudok ebből és ezáltal élni? Tudok Dáviddal együtt úgy énekelni, zsoltárt zengni, hogy megénekelem az Úr szeretetét és törvényét?

Egyik kedves gyermekdal szövege próbálkozik ennek a szeretetnek a leírásával: „Ó mily csodás Isteni szeretet 3x. Égi szeretet. Olyan magas fel sem érhetem. Olyan mély hogy meg sem mérhetem
Olyan széles át sem érhetem. Égi szeretet!”

Az Úr hűségének megéneklése más Zsoltárban is megjelenik: pl.89,2: „²URam, kegyelmes tetteidről éneklek örökké, nemzedékről nemzedékre hirdetem hűségedet.”

Ézs55,3: „³Figyeljete rám, jöjjetek hozzám! Hallgassatok rám, és élni fogtok! Örök szövetséget kötök veletek, mert a Dávid iránti hűségem rendíthetetlen.”

A 2. verstől kezdve jön a királyi fogadalomtétel. De a kérdésből: „Mikor jössz hozzám?” Láthatjuk, hogy ez egy Istennek szánt bírói imádság. A király könyörög azért, hogy Isten jöjjön hozzá. Szüksége van tanítására, bölcsességére, a tökéletesség útjára, ami csak az Úrtól tanulható. A bajban levő ember így sürgeti Istent a közbelépésre.

A trónra lépő királynak egy olyan ének tört fel a szívéből, ami nem egy saját uralkodási mintát visz az Úr elé, sőt nem is egy másik királyét, nem úgy akarja csinálni, mint az elődje, nem a népek diktátora akar lenni befogva a nép száját, hanem a tökéletes uralkodó a szerető és igazságosan ítélő Urat kívánja követni.

A „házon belül” jelentheti a templomot, a lakóházat, az uralkodó házát, a palotát, vagy az egész családot.

Az Ószövetségben mindig nagy szerepet töltött be a király, mert megbízatását tekintve közel kellett, hogy álljon Istenhez, ezért nagyon sok esetben párhuzam jelent meg az uralkodó és Isten között.

Péld22,11,12.: „¹¹Aki szereti a szív tisztaságát, és jóindulattal beszél, annak barátja a király.

¹²Az ÚR szeme ügyel az ismeretre, a hűtlenek beszédét megghiúsítja. ¹³”

A tökéletes uralkodás után vágyakozik Dávid. S miközben ő maga trónon ül, addig szívében ő is hordoz egy trónt, amire az Urat akarja ültetni.

El akar zárkózni minden haszontalan dologtól. S miközben tökéletes szívért könyörög, szívügyei közül ki akarja zárni a széthúzókat, sőt nem is akarja, hogy köze legyen hozzájuk, gyűlöli őket.

Mindenféle széthúzó az ördög munkáját támogatja. Mert míg minden időben Isten célja az egység és a békesség, addig vannak, akik az ördög munkásaiként szétdobálnak, megosztanak mindent, amihez közük van. A gonoszság nagyon könnyen beszippantja, aki közel kerül hozzá. S újra csak a szív állapota-tulajdonsága van megnevezve. A család szív állapotától messze akar kerülni a király. Nem minden esetben helyes az, amikor az ember a szívére hallgat.

Isten törvényét figyelembe véve nem akarja megtúrni a törvényszegőket. Ilyen az álnokságot művelő, a rágalmazó, a nagyképű és fennhéjázó, a hazudozó és a gonosztevő. S újra a szív van minősítve, ebben az esetben: kevély szívről olvasunk. Az újszövetségi gyülekezet is igyekszik megőrizni belső tisztaságát. Nem vállal közösséget „Béliállal” 2Kor 6:15: „¹⁴Ne legyetek a hitetlenekkel felemás igában, mert mi köze egymáshoz az igazságnak és a gonoszságnak, vagy mi köze van a világosságnak a sötétséghez? ¹⁵Vagy mi azonosság van Krisztus és Beliál között? Vagy milyen közösség van hívő és hitetlen között?”).

Egyszer elnémul majd minden bűnös ember az országban. Csellel, hazugsággal senki sem maradhat meg a királyi palotában. Az Úr városában, az Úr közelében nem maradhatnak meg a gonosztevők.

Kedves Testvérek! Krisztus hármastisztjéről szóló tanítást is meg kell említenünk, amelyek között ott van, mint király. Egyedül Ő a mi örökkévaló királyunk. Egyedül neki adatott minden hatalom mennyen és földön. Mt28,18: „¹⁸Jézus pedig hozzájuk lépett, és így szólt: Nekem adatott minden hatalom mennyen és földön.”

Az Ő uralkodásának nincs vége. Sőt feltámadásával és mennybemenetelével örök és megtartó üzenet számunkra, hogy Ő visszajön majd és minden térd meghajol előtte, mert a hatalom egyedül az Övé.

Fil2, 10: „¹⁰hogy Jézus nevére minden térd meghajoljon, mennyeieké, földieké és föld alattiaké; ¹¹és minden nyelv vallja, hogy Jézus Krisztus Úr az Atya Isten dicsőségére.”

Kérjük ma együtt, hogy Ő tisztítsa meg szívünket minden csalárd, kevély, önző és hazug, tisztátalan és gonosz érzéstől, hogy a mi szívünk trónján az a király üljön, akinek visszajövetelét várjuk. Ámen

Ének:464:1: „Jöjj, királyom, Jézusom!”

Újszövetségi ígerész: Jakab levele 3, 1-12

„¹Testvéreim, ne legyetek sokan tanítók, hiszen tudjátok, hogy súlyosabb ítéletben lesz részünk. ²Mert sokat vétkezünk mindnyájan: de ha valaki beszédében nem vétkezik, az tökéletes ember, meg tudja fékezni az egész testét. ³Ha a lovak szájába zablát vetünk, hogy engedelmeskedjenek nekünk, egész testüket irányíthatjuk. ⁴Íme, a hajókat, bármilyen nagyok, és bármilyen erős szelek hajtják is őket, egy egész kis kormányrúddal oda lehet irányítani, ahová a kormányos akarja. ⁵Ugyanígy a nyelv is milyen kicsi testrészt, mégis nagy dolgokkal kérkedik. Íme, egy parányi tűz milyen nagy erdőt felgyújthat: ⁶a nyelv is tűz, a gonoszság egész világa. Olyan a nyelv tagjaink között, hogy egész testünket beszennyezi, és lángba borítja egész életünket, miközben maga is lángba borul a gyeheña tüzétől. ⁷Mindenfajta vadállat és madár, csúszómászó és tengeri állat megszelídíthető: meg is szelídíti az ember; ⁸a nyelvet azonban az emberek közül senki sem tudja megszelídíteni, fékezhetetlenül gonosz az, telve halálos méreggel. ⁹Ezzel áldjuk az Urat és Atyát, és ezzel átkozzuk az Isten hasonlatosságára teremtett embereket: ¹⁰ugyanabból a szájból jön ki az áldás és az átok. Testvéreim, nem kellene ennek így lennie. ¹¹Vajon a forrás ugyanabból a nyílásból árasztja-e az édes és a keserű vizet? ¹²Avagy teremhet-e, testvéreim, a füge olajbogyót, és a szőlő fűgét? Sós forrás sem adhat édes vizet.”

Szeretett Testvérek az Úr Jézus Krisztusban!

Jakab saját magát a keresztyén gyülekezetek tanítói közé sorolja. Az ítéletkor a tanítói csoportot sokkal szigorúbb mérték szerint fogja megítélni az Úr. S ami mérvadó lesz az a beszédük. Ezért szükséges, hogy ezen a téren mindenki megvizsgálja magát. A gyülekezetben a tanítást végzőknek van a legtöbb alkalmuk arra, hogy beszédben vétkezzenek. Isten Igéjének a hirdetői vétkezhetnek a legsúlyosabban nyelvükkel.

Abban a korban, amikor a levél íródott nagy veszélyt jelentett, hogy egyesek úgy tanították a gyülekezeteket, ahogyan ők jónak látták. Nem volt még hitvallás, nem volt még kialakult kánon. A tisztelet, megbecsülés és ajándékozó szeretet körülvette az akkori tanítókat. De nagy veszély az, amikor az Isten Igéjét hirdető többre tartja magát azoknál, akik az Igét hallgatják. Csábító volt az igehirdetés szolgálata. Jakab meg akarja óvni azokat a tanítókat, akik úgy gondolják, hogy jó megélhetést biztosít ez a szolgálat, sőt nem is olyan nehéz, mert „csak” beszélni kell. Az igehirdetők ítélete sokkal súlyosabb lesz.

Júd4: „⁴Mert belopóztak közetek bizonyos emberek, akiknek az ítélete régóta meg van írva: istentelenek, akik a mi Istenünk kegyelmét kicsapongásra használják, és a mi egyedüli uralkodónkat és Urunkat, Jézus Krisztust megtagadják.”

Kedves Testvérek! Az ember gondolattal, **szóval**, tettel és mulasztással követhet el bűnt. A bűn elleni harc a szavak-a beszéd területén a legnehezebb. Leggyakrabban így bukik el az ember Isten előtt.

Nincs egyszerűbb dolog, mint kimondani valamit. Odavágni a másik fejéhez. De minden elindított szavunk és mondatunk dolgozik a környezetünkben.

S minden bántással, hazugsággal, fölényeskedéssel, kritikával, beképzeltséggel kimondott szó visszatér majd, mint a bumeráng és nagyon tud fájni, ha a nem várt pillanatban fejen találja azt, aki eldobta-kimondta. Mert, ahogy a tetteinknek van következménye, úgy a szavainknak is.

Tökéletesnek kell lennie az embernek ahhoz, hogy a nyelvvel ne vétkezzen. „... ha valaki beszédben nem vétkezik, az tökéletes ember, meg tudja fékezni az egész testét.”

A tökéletesség címét pedig nem mi ajándékozzuk magunknak. Nem én könyvelem el magam tökéletesnek, s így én már innentől kezdve mindent megmondhatok mindenkinek, mert az a tuti-az az igaz és Isten Igéjével alátámasztott, amit én mondok. Beteg gondolat az, ha az igét ismerve és az igét hirdetve tökéletesnek könyveljük el magunkat. Beteg állapot az, amikor mások fölé emelkedve a nyelv válik karddá. Nem feledkezhetünk meg arról, hogy Isten Igéje élesebb minden kardnál. Isten Igéje tud ma is rámutatni arra a testrészünkre, amit ha egymásra nézünk nem látunk, de ha használni kezdjük, akkor sokszor nagyobb sérüléseket tudunk vele okozni, mint egy rúgással vagy egy arconütéssel.

S ebben a „maszkos időszakban” még egy réteg lett helyezve a nyelvünk elé, és a mai Igénk fényében időt és esélyt kapunk arra, hogy a mai nap elhangzott szavainkat megvizsgáljuk, hogy beszélgetéseinket kívülállóként végighallgassuk és az Úr elé helyezzük mindazt, ami nem a szeretetünkből táplálkozott, hanem bizony ott voltak rajta a fellobbanás hatásai, miközben tűzként felemésztettünk mindent a környezetünkben. Nem tartunk attól, hogyha tűzként a nyelvünkkel felemésztünk magunk körül mindent és mindenkit teljesen egyedül maradunk?! Ha kell, számolj 10-ig, ha kell harapj a nyelved végébe, hogy inkább neked fájjon az, amit a másiknak szánsz bántó szóként.

Érthető képeket használ Jakab a nyelv hatalmára. A zabla a ló szájában, vagy a kormányrúd ezek azok, amik befolyásolják az elindulást, az iránytartást, az irányváltoztatást és a megállást is.

A gyülekezet tanítójának és igehirdetőjének nyelve is kihat az egész gyülekezetre, annak életére és irányára. Az igehirdető azonban jót és rosszat is taníthat. De mindent annak az akarata határoz meg, akié a hajó. Nem az igehirdető a tulajdonos. Nem az igehirdető birtokában van a gyülekezet. Nem élünk már rabszolgatartó társadalomban, hogy amit az uralkodó mond, azt kell csinálni a rabszolgáknak.

Szabad szolgálói vagyunk az Úrnak, akinek igazságos ítéletében bízva könyöröghetünk olyan igehirdetőkért, akik az Ő világosságában járnak és nem nyelvüket élezve a sötétben bujkálnak. A nyelv pokollá teheti a másik életét. Egy házasságban, egy szülő-gyermek kapcsolatban, egy testvéri kapcsolatban, kollégák között, egy lekösz-gyülekezeti tag kapcsolatban mennyi olyan szókapcsolat és mondat tud bevésődni az ember szívébe tüskéként, amit még magának Isten Igéjének sem enged az ember kifeszíteni, hogy lélekben egészséges életet éljen.

A nyelv olyan, mint a halálos mérég. Pusztít és egyben halált okoz. De ennek az állapotnak nem kell így maradnia. Nyelvünkkel-Szavainkkal könyöröghetünk megváltott bűnösökként, hogy Isten tisztítsa meg ajkunkat. S kérhetünk erőt ahhoz is, hogy messziről kerüljük el azokat az embereket, akik csak fertőznek bennünket üres fecsegésükkel és vég nélküli igazságérzetükkel, miközben úgy kívánnak növekedni, hogy mások fején taposnak.

Az ember önmagában kevés..., gyengék vagyunk ahhoz, hogy megszelídítsük a nyelvet. Viszont Istenünknek van hatalma minden felett. Az ember egyik legkisebb testrészét is Ő alkotta, Ő az Ura, neki van ereje arra, hogy megszelídítse a nyelvet.

Amikor az egész ember újjászületik, akkor szívében olyan változásokon megy keresztül, aminek köszönhetően innentől kezdve azt szólja a száj, amivel csordultig van a szív.

Lk6,45: „⁴⁵A jó ember szíve jó kincséből hozza elő a jót, és a gonosz ember a gonoszból hozza elő a gonoszt. Mert amivel csordultig van a szív, azt szólja a száj.”

Mt15,18.19: „¹⁸Ami azonban kijön a szájból, az a szívből származik, és az teszi tisztátalanná az embert. ¹⁹Mert a szívből származnak a gonosz gondolatok, gyilkosságok, házasságtörések, paráznságok, lopások, hamis tanúskodások és az istenkáromlások.”

Könyörögjünk Isten áldott Szentlelkének erejéért, hogy ne az ellentmondások tükrözzék szavainkat, amikor áldunk s a másik pillanatban már átkozunk. Amikor egyik percben édesen közeledünk, a másikban pedig keserűen hátat fordítunk.

Ugyanazzal a nyelvvel imádkozni és gyalázkodni, egyeseket vigasztalni másokat pedig sírba dönteni egy olyan állapot, amitől (normális esetben) a nyelv tulajdonosa is szenved.

Kedves Testvérek! A nyelvünkön érzékelt ízek egy ilyen felosztást követnek: édes, sós, savanyú, keserű.

Befelé ilyen ízeket érezhetünk, de ma Isten Igéje azt vizsgálja, hogy kifelé milyen az az íz, amit nyelved továbbad a környezetekben? Ámen

Utóima: Házi feladat! A tanítást ma egy feladattal zárjuk. Szánjunk időt arra, hogy az adventi elcsendesedésben megvizsgáljuk nyelvünket és beszédünket!

1. feladat: Mikor és kihez szóltam úgy, hogy a következő ízeket közvetítettem? Merjünk megnevezni konkrét személyeket és eseményeket!
2. feladat: Mikor és ki szólt hozzám úgy, hogy a következő ízeket közvetítette felém?. Merjünk megnevezni konkrét személyeket és eseményeket!

ÉDES:

SÓS:

SAVANYÚ:

KESERŰ:

Imádkozzunk azokért a személyekért, akiket megneveztünk. Imádkozzunk saját nyelvünkért, hogy az Úr Szentlelke szelídítse, hogy ne halálos mérget szórjak magam körül, hanem építeni tudjam családomat és gyülekezetemet mindazzal, amit szólok. Isten áldja és vezesse imádságunkat!

Úri ima: Jézus mondja: Ti azért így imádkoztatok...

Áldás: „⁴⁵A jó ember szíve jó kincséből hozza elő a jót, és a gonosz ember a gonoszból hozza elő a gonoszt. Mert amivel csordultig van a szív, azt szólja a száj.”(Lk6,45)

Ének: 464:2-6: „Véreddel, mely el-kifolyt...”